

Arco & Iris Dél-Amerikában

Kedves Olvasó!
A következő történet Arco és Iris dél-amerikai utazását meséli el.

Arco és Iris két kisgyermek, akik évek óta egy üvegvitrinben elhelyezett perselyhez támaszkodnak a Torinói Takarékosági Múzeumban, Olaszországban.

Arco és húga, Iris története a Tana család által a múzeumnak adományozott, mintegy 1700 perselyből álló gyűjtemény csodálatos világába kalauzol el bennünket, különös tekintettel a távoli, lenyűgöző helyekben gazdag országokból származó darabokra.

A két kisgyermek utazása lehetőséget ad a szülőknek arra, hogy szórakoztató estét töltsenek el saját gyermekeikkel, új ötletekkel gazdagodjanak vagy újragondolják a pénzük kezelésének egyes módjait, amelyeket a gyermekeknek már egészen kicsi kortól kreatív és játékos módon meg lehet tanítani.

Az utolsó oldalon – hogy a szülők és a gyermekek könnyebben megjegyezzék, amit olvastak – egy egyszerű rím nyújt rövid összefoglalót.

Reméljük, hogy a kis könyv olvasása közben ti is legalább olyan jól fogtok szórakozni, mint mi annak megírása során.

Arco és Iris már nagyon-nagyon régóta
arostokoltak egy perselyen, egy gyönyörű
szivárványnak támaszkodva. Szerettek volna
repülőre ülni és magasra repülni, hogy a valóságban
is megsejmelhessék a szivárványt, mert csak
képzeletükben látták!

1

2

Torinóban éltek egy múzeumban, ahol minden a
takarékoságról szólt, és az övék melletti
üvegvitrinben volt egy gyönyörű, földgömb alakú
persely két viccesen kinéző alakkal, akik egy
repülőgépen üldögéltek!

Milyen csodás dolog lehet utazni! Ki kell
mozdulnunk és fel kell fedoznünk a világot!
Rengeteg új kalandban lenne részünk, és ki tudja,
mennyi csodálatos helyet látnánk...

De hogyan válthatnák valóra az álmukat? Lehetetlennek tűnt! Még soha nem jártak a múzeumon kívül...

Úgy döntöttek, hogy segítséget kérnek egy kedves kis idős hölgytől, aki a mellettük lévő vitrinben ücsörgött.

„Drága Arco és Iris” – válaszolt a hölgy – „már nagyon öreg vagyok, és én sem hagytam még el ezt a helyet soha, de egy tanácsot adhatok nektek, mégpedig azt, hogy jól gondoljátok át, hová akartok menni, aztán tegyétek félre a pénzt, amire szükségetek lesz, és kukkantsatok bele a malacperselyetekbe is, hátha van ott még valami...”.

Anapok lassan teltek, de Arco és Iris apránként összegyűjtötte az összes pénzt, amit a többi perselyben felejtettek.

Egy éjszaka, anélkül, hogy rájöttek volna, hogy álmom volt-e vagy varázslat, arra ébredtek, hogy igazi, hús-vér emberekké váltak!!! Alig tudták elhinni.

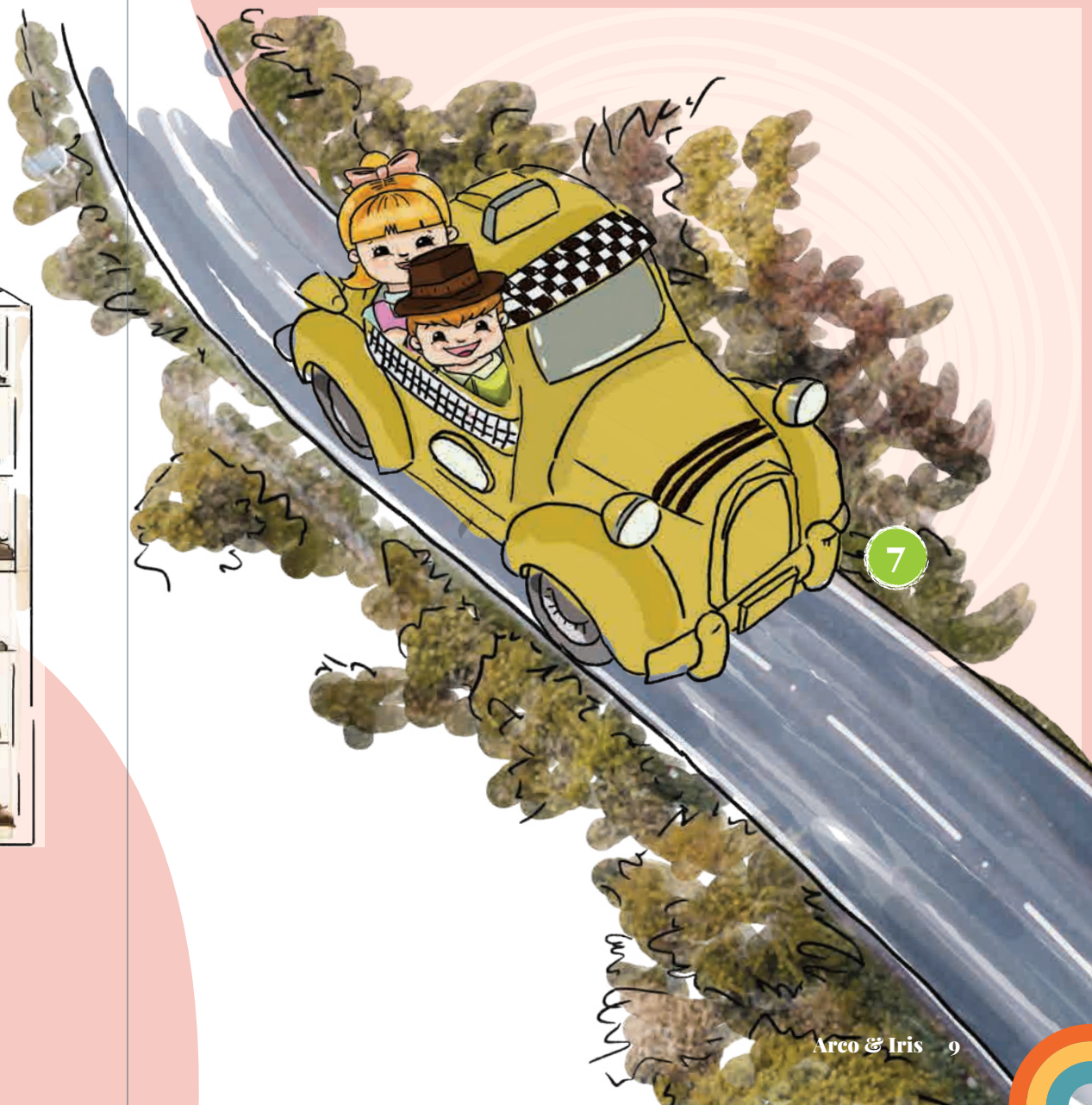

Sokszor és sokáig gondolkodtak közösen azon, hogy hová is vezessen az első utazásuk, és miután a gyűjteményben lévő összes atlaszt és földgömböt végignézték, eldöntötték: Dél-Amerikába akarnak menni!

Először is, egy másik vitrinből
elővették egy szép, dohányszínű
bőröndöt, és beletették az utazásra
félretett összes pénzt. Elég csinos
összeg volt. Az idős hölgynek igaza
volt: ma is félretesz egy kicsit, holnap
is, így egyre többet takarítasz meg... és
amikor szükséged lesz rá, megvan a
pénzed, hogy valóra váltsd az álmaidat!

Boldogok és izgatottak voltak: fogtak egy taxit a
repülőtérre, és vettek két jegyet Brazíliába!

Sok furcsa embert lehetett látni a repülőtéren. A megannyi turista között megláttak egyet, és rögtön tudták, hogy ő aztán igazán boldog, hiszen máris szalmakalapot és napszemüveget viselt. Nyilvánvaló, hogy álmai nyaralására indult, amire már nagyon régóta spórolt.

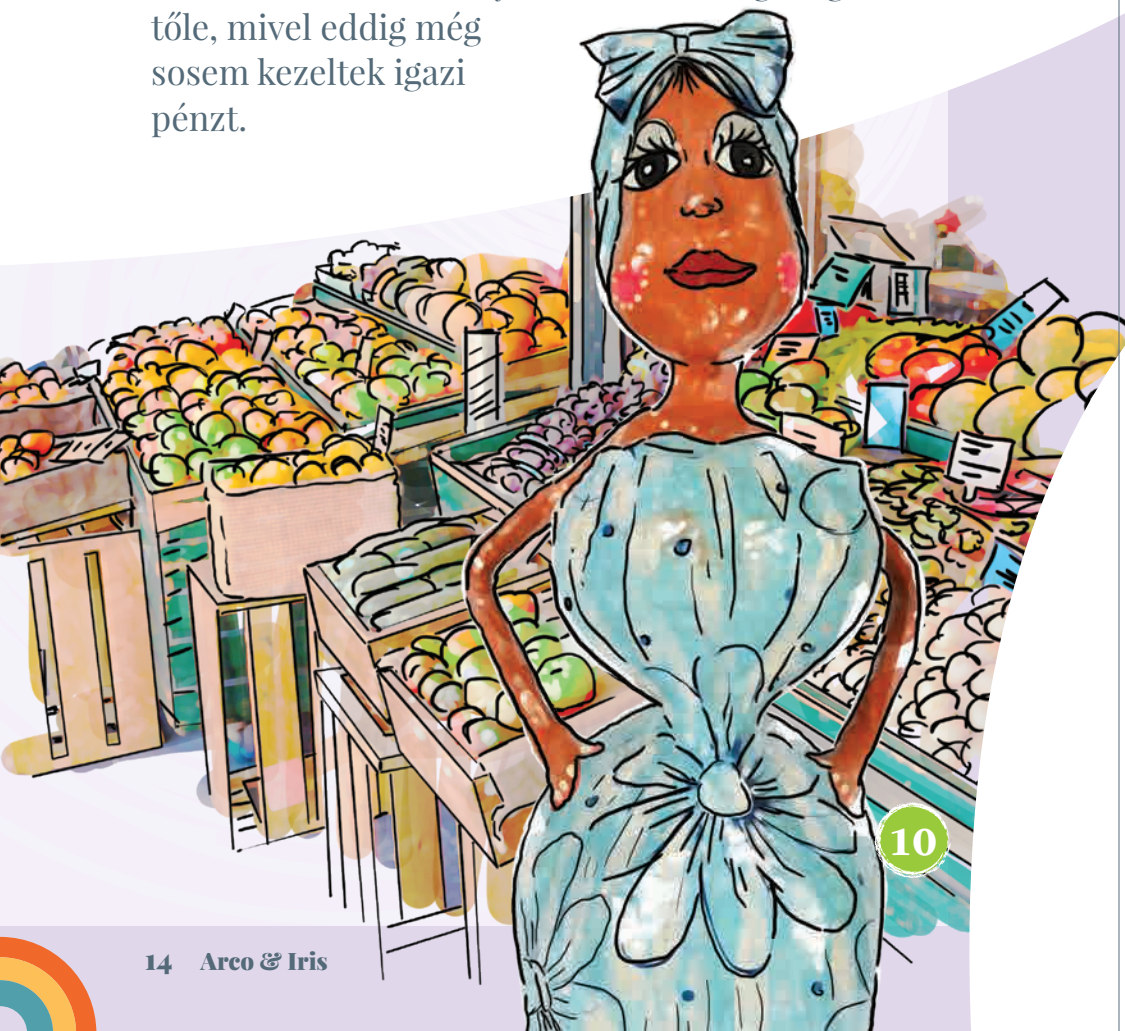
A járatszámuk... AZ674... volt, és miközben a beszállásra vártak, látták, hogy a pilóta beszáll a kabinba. Iris azt mondta Arcónak: „Biztosan nagyon okos ember lehet, pontosan olyan, mint aki a Múzeum jobb szárnyának bal oldalán, a harmadik vitrinben lakik.”

A repülés csodálatos élmény volt! Az égbolt végeláthatatlannak tűnt, és mielőtt a felhők fölé értek volna, még szivárványt is láttak. A felhők vattacukor-hegyekként terültek el alattuk, és amikor meglátták az óceánt, az is olyan végtelen volt, akár az égbolt!

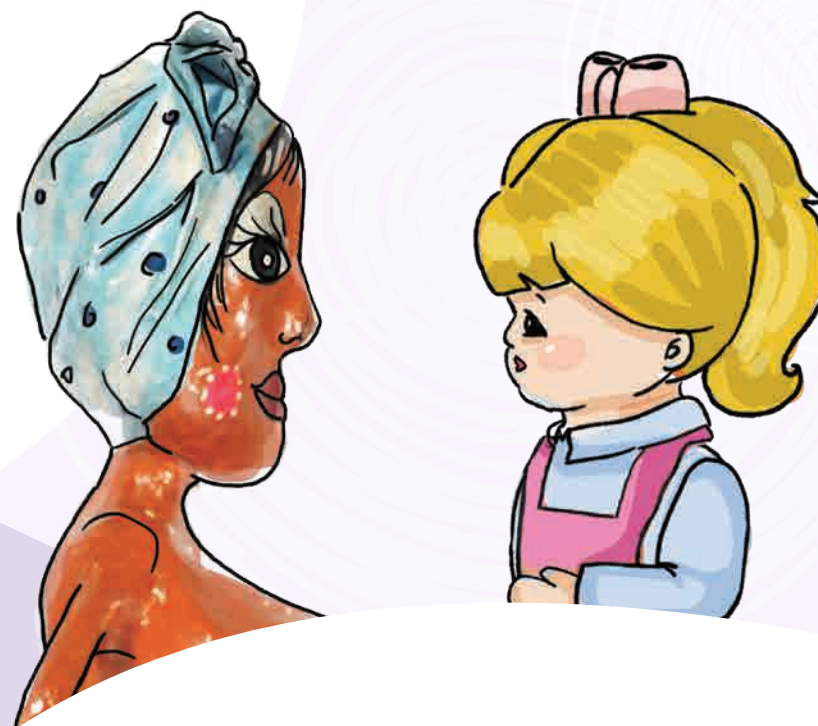

Aztán megkezdték az ereszkedést: már majdnem a célállomáshoz értek. Tökéletes időben landoltak Rio de Janeiróban az Antonio Carlos Jobim repülőtéren.

A repülőtérrel kilépve találkoztak egy gyümölcsöt Áruló hölgygel. Elég furcsán volt öltözve, de az igazat megvallva ők csak a múzeumban lévő perselyeket ismerték. A hölgynek feltűnt, hogy Arco és Iris kissé el van veszve, így felajánlotta nekik, hogy elkíséri őket egy darabon. Arco azt mondta Irisnek: „Ez biztosan nagyon kellemes hely lehet, nézd csak, milyen jók és kedvesek az emberek”. Mivel a hölgy hozzáértő üzletasszonynak tűnt, Iris segítséget kért tőle, mivel eddig még sosem kezeltek igazi pénzt.

10

A hölgy azt tanácsolta nekik, hogy készítsenek Atervet, ami azt jelenti, hogy döntsék el, mennyi ideig lesznek úton, és számolják ki, mennyit engedhetnek meg maguknak naponta ételre, szállásra és utazásra. Ha sikerülne minden nap megtakarítaniuk valamennyit, akkor ajándéktárgyakat is tudnának venni a múzeumban lévő barátaiknak. Azt is javasolta, hogy mindig tegyenek félre valamennyit, mert sosem lehet tudni, mi történhet ilyen messze az otthonától. Ahogy a régi mondás tartja: mindig tegyél félre valamennyit rosszabb időkre. Iris bólintott, és azt mondta, hogy pontosan ezt fogják tenni.

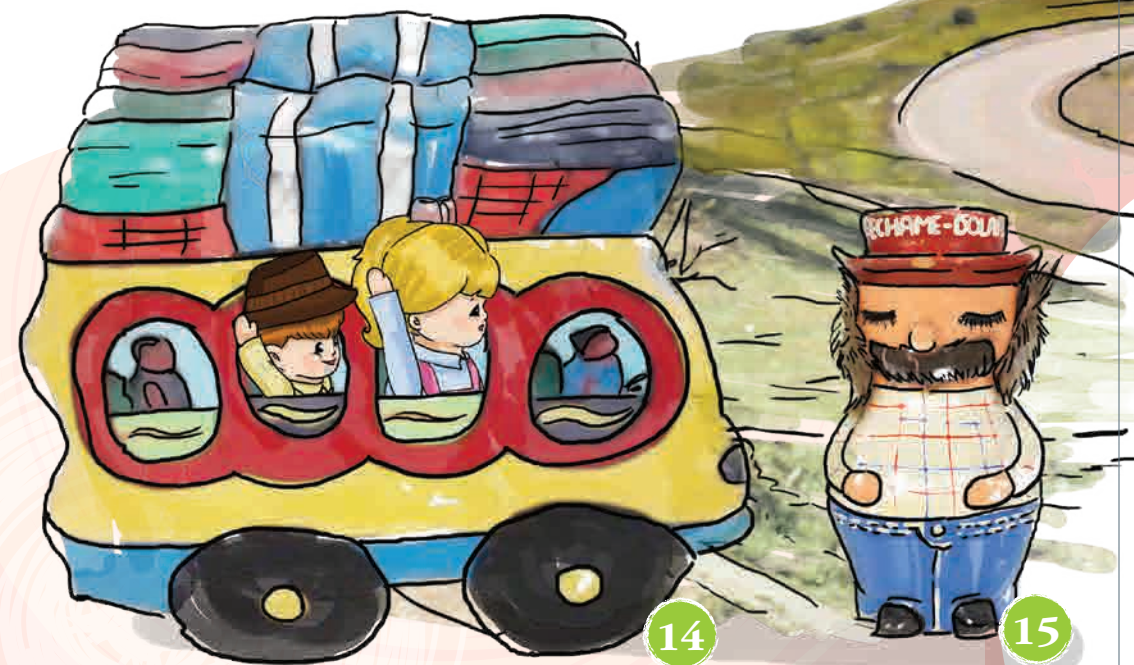
Kiderült, hogy Arco és Iris kiválóan tudnak gazdálkodni a pénzüikkel: hogy megspórolják azt a keveset, amijük volt, gyakran aludtak sátorban, és elfogadták, amikor az általuk meglátogatott helyeken az új ismerőseik felajánlották, hogy töltsenek a kunyhójukban egy-egy éjszakát. Beszélgettek velük, új szokásokat ismertek meg, és ezzel a falu is befogadta őket! Az így megtakarított pénzükből Arco és Iris meghosszabbították a nyaralásukat, és vonatjegyet vásároltak Chilébe, hogy megnézzék a királypingvineket Dél-Amerika határán.

Visszafelé útjukon még kedvezményes jegyet is sikerült szerezniük a hajóra.

Peruban egy helyi lakos tanácsát követve néhány centért két jegyet vásároltak egy kisbuszra, amely az Urubamba völgyön át vezető kimerítő úton elvitte őket Machu Picchuba, az inkák ősi városába. Micsoda visszatérés a múltba, és micsoda régészeti műkincs ez a hely! Megtudták, hogy az inkák a Spondylus-kagylókat pénzként használták, és hogy ezek ugyanolyan értékesnek számítottak, mint az arany.

Sajnos, mint mindig, ez a nyaralás is egyszer véget ért. De milyen csodálatos helyeket láttak – köszönhetően annak, hogy megfelelően bántak a pénzüikkel – és milyen jó móka volt! Minden nap izgalommal volt tele, nem úgy, mintha a múzeumban, a vitrinekben ragadtak volna!!!

14

15

Iris így szólt Arcónak: „Ezen az utazáson fontos dolgokat tanultunk... Soha nem gondoltam volna, hogy ha meghatározzuk a céljainkat, könnyebben sikerül majd elérni azokat. Valójában azáltal, hogy tudtuk, mik a céljaink, soha nem tévesztettük őket szem elől, és bármikor meggondolhattuk magunkat – mint amikor úgy döntöttünk, hogy ellátogatunk Chilébe”. Majd Arco hozzátette: „Az által, hogy nem pazaroltuk el a pénzünket, sokkal több mindent láthattunk, mint amiről valaha álmodtunk, ráadásul nagyon jól is éreztük magunkat!”

Most már ideje volt visszatérni a múzeumba. A hazafelé tartó repülőúton egy velük egykorú fiatal lány mellett ültek. A táskája telis-tele volt érmékkel. Nagyon el volt foglalva azzal, hogy az érméket számolta, és egy ideig észre sem vette Arcót és Irist.

16

Aztán felnézett, és udvariasan bemutatkozott: „Takarékos Penny vagyok, mindent megspórolok, amit csak tudok. Éppen nyaralásból tartok hazafelé, és ez az a pénz, ami megmaradt. Megőrzöm, hogy jövő nyáron meglátogathassam a nagyszüleimet.”

Arco megkérdezte, hogy tudja-e, hogyan kell jól bánni a pénzzel. A következőket válaszolta: „Szeretek spórolni, nem azért, mert kapzsi vagy fukar vagyok, hanem mert sok álmom van, amit szeretnék valóra váltani”.

Miközben Penny beszélt, egy furcsa kinézetű dobozba tette a megszámlolt érméket. Kíváncsiságuk láttán Penny megmutatta nekik a dobozt: egy kis ládikát, amelyben különálló apró rekeszek voltak, és hozzátette: „A szüleim már egészen kicsi koromban megtanítottak arra, hogy legyek független, és tervezzem meg, hogyan tudom valóra váltani az álmaimat. A pénzes ládika, amit ajándékba kaptam tőlük, segít eldöntenem, mire használjam fel a pénzt, amit kapok, vagy amit a ház körüli kisebb munkákkal keresek.

Jelenleg úgy döntöttem, hogy szeretnék félretenni egy kis pénzt karácsonyra, születésnapokra és olyan utazásra, mint amiről hazafelé tartok. De tudom, hogy vannak nálam kevésbé szerencsés helyzetű emberek, ezért nekik is rakok félre egy kis összeget, mert szeretek másoknak is adni!”

Arco és Iris nagyon boldog volt, amikor leszálltak Torinóban. Az útjuk során érdekes helyeken jártak, új emberekkel találkoztak, és tényleg sok új dolgot tanultak!

Rájöttek, hogy ismét szívesen elutaznának, új barátokkal találkoznának, akik más kultúrákból származtak, más nyelveket beszélnek, és egzotikus állatokat látnának... de előbb össze kell gyűjteniük a szükséges pénzt!

A ttól tartottak, hogy mindent elfelejtenek, amit tanultak, ezért Iris azt mondta Arcónak: „Írjunk egy verset, az majd segít mindent megjegyezni.”

A türelmes hangya verse

*R*engeteg álommal tele a fejem,
Szövésükkel telik minden éjjelem.

*Tudom, hogy nem válhat mindegyik valóra,
és végig kell gondolnom őket újra és újra.*

*Ám ha türelmes és nagyon óvatos vagyok,
Perselyem tartalma lesz egyre nagyobb.*

Mindennap félretettem egy morzsát,

Máskor pedig egy szál fűtorzsát,

Így éltem át már hideg teleket.

*Ha naponta, ahogy tanítottak, egy fillért félretehettek,
talán egyszer lesz belőle rengeteg!*

Mindenki tudja, hogy ez nem nagy tudomány:

Csak ügyeljetek türelmesen és lesz folyomány!

TAKARÉKOSSÁGI MÚZEUM

A Takarékosági Múzeum

egyedülálló és innovatív tér, amelyet a pénzügyi oktatás ösztönzésére hoztak létre. Sokaknak okoz nehézséget vagyona kezelése az alapvető gazdasági és pénzügyi ismeretek hiánya miatt.

A múzeum segítséget kíván nyújtani ezeknek az embereknek abban, hogy racionális és megalapozott döntéseket hozzanak, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy elérjék elsődleges céljaikat. A múzeum termeiben a gyerekek, a tinédzserek és a felnőttek olyan utat járhatnak be, amely segít nekik a tudatos pénzfelhasználás átgondolásában, valamint változatos multimédiás eszközök segítségével ismerkedhetnek a pénzügyekkel és szerezhetnek tapasztalatot.

Takarékosági Múzeum

Via San Francesco d'Assisi 8/a

Ingyenesen hívható szám (Olaszországból):

800 167 619

info@museodelrisparmio.it

www.museodelrisparmio.it

Naponta 10-től 19 óráig – csütörtökön zárva

Csoportok és iskolák számára foglalás szükséges

Kövesse a Takarékosági Múzeumot a következő platformokon:

 [@museodelrisparmio](https://www.facebook.com/museodelrisparmio)

 [@MdR_Torino](https://twitter.com/MdR_Torino)

 [@mdr_torino](https://www.instagram.com/mdr_torino)

PERSELYEK

- 1 **Gyermekek szivárvánnyal**, 1970–1980, zománcozott kemény agyag, Tajvan
- 2 **Földgömb: Albie & Gibie keselyűk, Csodálatos légitársaság**, 1990, kerámia, Egyesült Államok
- 3 **Idős hölgy karosszékből**, 1960–1970, gipsz, ismeretlen származási hely
- 4 **Földgömb: Metodista Missziós Társaság**, 1970, műanyag, Egyesült Királyság
- 5 **Földgömb**, 1930–1940, fémlemez, Olaszország
- 6 **Utazóbőrönd persely**, 1990, kerámia, Egyesült Királyság
- 7 **Taxi**, 1980–1990, műanyag, Görögország
- 8 **Turista**, 1990–2000, porcelán, Egyesült Királyság
- 9 **Pilóta**, 1954, műanyag, Egyesült Államok
- 10 **Brazil hölgy**, 1990–2000, papírmásé, Brazília
- 11 **Konyhá gyermekkel**, 1950-es évek, mázas kerámia, Olaszország
- 12 **Hálókocsi**, 1800-as évek vége, fémlemez, Belgium
- 13 **Óceánjáró**, 1930–1940, kerámia, Franciaország
- 14 **Minibusz**, 2000-es évek, papírmásé, Peru
- 15 **Bajszos férfi**, 1960–1970, esztergált és hidegen festett terrakotta, plüss, Mexikó
- 16 **Takarékos Penny**, 1950–1960, porcelán, Egyesült Királyság
- 17 **Négyrekeszes piros ládika**, 1930-as évek, ólom, Egyesült Királyság
- 18 **Kínai kislány**, 1990–2000, kemény, hidegen festett agyag, Kína
- 19 **Elefánt majommal**, korai 1900-es évek, zamak, Olaszország
- 20 **Rendőrruhás gyermek**, 1990-es évek, hidegen és melegen festett agyag, Franciaország
- 21 **Jávai vadkan**, 1600–1800, terrakotta, Indonézia
- 22 **Holland kislány**, 1960–1970, porcelán, Hollandia

MdR
MUSEO DEL RISPARMIO
Conoscere, capire, sperimentare.

www.museodelrisparmio.it